

Dne 12. listopadu 1956, nedlouho po mých jedenáctých narozeninách, mi přišel z Polska dopis. Dopis od herečky, které jsem si v létě v Karlových Varech řekl nejen o autogram, ale i o adresu: „Milý Ondras! Pamatuji si Tě dobře a velice jsi mne potěšil, žes mi napsal. Velmi poděkuj mamince za pozdrav a co nejsrdčněji ji ode mne obejmi. Jak budeš mít čas, tak mi napiš, do které třídy chodíš a co Tě nejvíce zajímá. P. S. Posílám Ti fotografii, poněvadž v Karlových Varech jsem Ti ji nedala a myslím, že jsi ji chtěl mít...“

Co měl Bek s Polkou Polomskou?

Tehdy vzniklo moje přátelství s Barbarou Polomskou, herečkou známou také ze dvou našich koprodukčních filmů: česko-polského Co řekne žena (kde se mimochodem mihl jako tanečník budoucí světově proslulý režisér

Roman Polanski) a česko-jugoslávského Hvězda jede na jih (kde byl jejím partnerem zpěvák Rudolf Cortés).

Setkání po letech

Psali jsme si, jako začínající novinář jsem ji navštívil v šede-

sátých letech v Lodži, v letech sedmdesátých i osmdesátých jsem s ní napsal několik rozhovorů, až jsem nakonec v roce 1992 dostal úžasnou příležitost. Mohl jsem si pozvat paní Barbaru do Ostravy, do televizního pořadu Kavárnička dříve na-

rozených. Tam došlo k jejímu setkání po letech s partnerem z veselohry Co řekne žena Josefem Bekem. Pan Bek tehdy přímo »peril«:

„Když jsem v roce 1956 dostal nabídku hrát v česko-polském filmu Co řekne žena,

neodolal jsem, protože jsem se mohl poprvé dostat za hranice našeho státu! Byl jsem poprvé u Baltského moře, polsky jsem se naučil »přeprašam«, to kdybych snad o někoho zavadil, abych nedostal pár facek, a s hrůzou jsem si uvědomoval, že je tam spousta stejných slov jako u nás, jenomže vždycky znamenají něco jiného a vždycky je to něco nemravného. Točili jsme v krásných přímořských lázních Sopotech, od rána svítilo sluníčko, byla polední pauza, tak jsem si řekl: Trochu se opálíš. Svlekl jsem se do plavek – tenkrát jsem ještě mohl – lehl

jsem si do písku a tvrdě jsem usnul. Za chvíli mě vzbudila Bášenka a říká: ‚Ty, Pepiku, kde ty bylém, ja tě dvě hodiny šukala!‘ Já na to: ‚Jó, holčičko zlatá, o tom já vůbec nic nevím!‘ Tak jsem se vylekal, jestli jsem něco nezaspal, anebo jestli tam nemají snad jinou techniku... Bylo tam nádherné! V Polsku vůbec jsou nádherná děvčata, to je ostatně vidět na Bašce, a všechny se tam jmenují Bášenka, tak to člověk nemůže zvorat, a kdybyste si tam chtěli něco začít v půl sedmé večer, tak musíte říct: ‚Pani šanovna, choď do mně v půl do šudmej na piščošky!‘

Když jsem se pak z Polska, kde jsem byl tři čtvrtě roku, vrátil, tak hlavně pány zajímalo, jak se mi spolupracovalo

Zatímco první fotografii s autogramem mu krásná Barbara poslal v roce 1956, druhou (vpravo) dostal i s věnováním od herečky v roce 1991.

Josef Bek si zahrál s Barbarou Polomskou v česko-polském filmu Co řekne žena a úspěch slavili nejen v Polsku, ale i u nás, kde se spolu objevili i na titulní straně časopisu Kino (vpravo).

▼ Ondřej Suchý (vpravo) pozval oba herce v roce 1992 do své televizní Kavárničky.

s Barbarou Polomskou, a vůbec nebrali ohled na to, »co tomu řekne žena«, tedy – moje žena! Samozřejmě, když jsem se každý den pohyboval před kamerou s tak půvabnou dívkou a mohl se jí dívat zblízka do očí, tak se mi spolupracovalo ohromně. Byl jsem tam ovšem jako jediný herec z Československa, a tím pádem jsem se musel držet zpátky. Navíc i ve scénáři byla hranice, kam až jsem směl – třeba když už jsem se konečně měl v tom filmu vy-

máčknot, jestli mám Bášenku rád, tak jsem řekl, že miluju Polsko!“

Šedesátileté přátelství

Barbara Polomská oslavila letos už 81. narozeniny a diváci jí dodnes tleskají v hledišti Teatru Powszechny v Lodži. A já se chlubím tím, že v dosud posledním dopise mi tato hvězda polského divadla i filmu napsala, že naše přátelství trvá už neuvěřitelných šedesát let...

■ Ondřej SUCHÝ

XXX

Z pohledu Michala Davida

Foto: Archiv Michala Davida

Foto: archiv Ondřeje Suchého a Jiřího Vlasáka